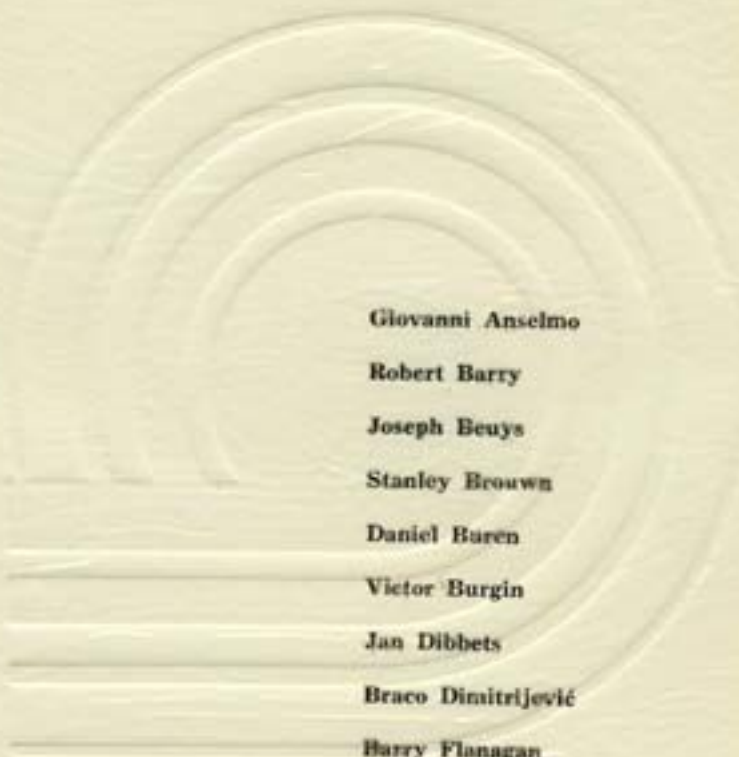

in another moment

IN
ANOTHER
MOMENT

Giovanni Anselmo
Robert Barry
Joseph Beuys
Stanley Brouwn
Daniel Buren
Victor Burgin
Jan Dibbets
Braco Dimitrijević
Barry Flanagan
Grupa/E KOD
Grupa OHO
Douglas Huebler
Alain Kirili
Jannis Kounellis
David Lamelas
John Latham
Sol LeWitt
Goran Tzbuljak
Lawrence Weiner
Ian Wilson

in another moment

Gallery SKC
September 15—20
September 22—27
September 29 — October 3
Beograd
1971

Conception and organization:
Konceptualizacija i organizovanje: Nena & Braco Dimitrijević

Realisation:
Realizacija: Dunja Blažević, Galerija SKC

Design:
Osipenja: Nenad Conkić & Braco Dimitrijević

Translation:
Prevodjenje: Danica Dedjer

Printed:
Tisak: SRBOSTAMPA, Dobračina 8 Beograd

Publisher:
Izdavač: STUDENTSKI KULTURNI CENTAR, M. Tita 48

October 1971
Oktobara 1971. Beograd

An international exhibition organized in a hall-gate of an ordinary apartment house in Frankopanska street № 2a in Zagreb was held on April 1971 between 5 and 8 p.m. The organizers of this exhibition, Braco Dimitrijević and myself had the opportunity to present the last two-year works of 16 artists and 3 art groups. The most of the artist we had met in November last when we negotiated their participation. However, contact with the authors we didn't meet personally was established through a letter which later on was used as an idea for the poster. It is most important to point out the place and the unusually short period of the duration of this show. The hall-gate in Frankopanska street № 2a was found accidentally at the time when a need for a new exhibition space without influence of museum and gallery policy appeared. The locality of this hall-gate, hospitality of tenants of the house and frequency of the street were the most important facts in selecting of this place. To exhibit in a noninstitutional space, almost in the street, fundamentally follows the idea of this avangard creation and results from the consequently conveyed thesis of the democratisation of art, since, apart from the permanent gallery public, it gives the opportunity to a casual passer-by and man for whom exhibition visiting isn't programmed

in his free time, to see the show.

The hall-gate of Frankopanska 2a was chosen at random and it can just as well be suddenly abandoned and the whole happening transferred to another place. If one insists on a location, then it becomes an institution like any other gallery with a fixed programme, its reputation and permanent public. It wasn't our intention. The point is that out of an almost street space, we wanted to make a centre of interest and information — but not to establish it. Since the majority of the public was not informed on the work of this art current it was possible for them to get acquainted with this new kind of work in space of which they had no previous image or prejudice concerning the orientation, programme of work etc.

The exhibition lasted only 3 hours as the difference between the figures of 700 and 70.000 of the possible visitors is insignificant compared to the number of those informed by mass-media. The initial impulse was given by means of exhibition, and further information was brought by press, radio and TV.

Nena Dimitrijević

23. IV 1971. у трајању од 17 до 20 сати у вежи једне обичне стамбене куће у Франкопанској улици 2а у Загребу одржана је интернационална изложба у организацији Браце Димитријевића и мојој, на којој је представљено 16 ујетника и 3 ујетничке групе са радовима насталим у послједње двије године. Већину ујетника срели смо у новембру прошле године када смо се договорили о њиховом судјеловању на изложби; са ауторима које нисмо срели лично успоставили смо контакт путем писма, послале употребењог као идеја за плакат.

Момент у организацији који свраћа позорност је мјесто одржавања и неубичајено кратко вријеме трајања изложбе. Вежа Франкопанска 2а пронађена је случајно у вријеме када се указала потреба за новим излагачким простором неовисним од политика музеја и галерија. Одлучујућа при избору управо ове веже била је њена локација у једној од најпрометнијих градских улица, као и предисретљивост станара куће.

Излагати у једном неинституционализираном простору, такођећи на улици суштински савједи поставке овог авангардног стваралаштва и резултата из досљедно спроведене тезе о демократизацији ујетности, јер поред сталне галеријске публике обезбјеђује посјет пролазника и људи за које посјетивање изложби није програмирано дво слободног времена.

Вежа Франкопанска 2а изабрана је насумице, изненада и исто тако ненадано може бити напуштена, а цијело збивање пренијето на друго мјесто. Уколико се инсистира на једној локацији она постаје институцијом као и бина која галерија са становитим програмом, реномсом и сталном публиком. То нам није била намјера. Хтјели смо само да од једног скоро уличног простора створимо центар интересирања и пункт за ширење информација, али не и да га посветимо. Будући да шири кругови нису обавијештени о стваралаштву ове ујетничке струје, омогућено им је да се упознају с новим видом рада у простору о којем нису имали никаквог преубјеђење или предрасуду, обзиром на оријентацију и програм рада.

Изложба је трајала само три сата будући да је разлика између цифре од 700 присутних и 70 тисућа могућих посјетилаца незнатна према броју информисаних средствима масовних медија. Почетни импулс у виду изложбе је дан, а даљу информацију су преузели штампа, радио и ТВ.

Нена Димитријевић

Day before exhibition
Дан прије изложбе

Day of exhibition
Дан изложбе

Day after exhibition
Дан посланје изложбе

If the show "At the moment" by its organizational conception were the negation of the gallery as a constant and "consecrated" exhibiting space, at first glance it could seem that "In another moment" held under traditional gallery patronage means the denial of all previous theses. Conceived and carried out under the institutionalised patronage of a gallery, which though young and without strictly established orientation, this exhibition accomplishes itself by a previously established order of the following occurrences: from the invitation cards and posters to the inevitable opening and the catalogue with the introduction. However in this order of strictly determined organizational procedures there is an aberration which, by its apparent groundlessness and absurdity provokes restlessness, uncertainty, which normally follows every disturbance of a previously set order. This illogicality appears within the structure called the holding of an exhibition, a structure of which one of the main dispositions is either a longer or a shorter lasting period but always complete and continuous. The show "In another moment" will last 3 times 5 whole days with intervals of one day in between. During these intervals the exhibition will be rearranged; this inapprehensible and apparently absurd proceeding, without justification within the organizational difficulties, but too regularly repeated to be accidental, is not motivated by efforts of more effective setting up and neither has its origin in the altered aesthetical motives of the "arranger"; each arrangement is given to another member of the technical staff of the gallery (for the practical reasons we did not engage completely unknown persons, although this possibility is not excluded) so that the categories of "taste", "professionalism", "knowledge of the works and their authors" which are of main importance in the arrangements of most exhibitions lose all its priority in this particular case. The reasons and implications of an exhibition conceived and presented in such a manner are multiple. The first reason has its origin in the nonvisual character of conceptual art. In accordance with the idea that this kind of art has made free itself not only from all aesthetic but also from all formal research, by constant change of the set up of the exhibition one denies each formal-aesthetical access to the exhibited works.

Secondly, the reappearance of the same selection of artists each time on an apparently different exhibition is a scheme of the policy and operation of certain galleries. Most of the galleries upon a successful affirmation of a certain group of artists remains symbiotically linked to them. From the appearance of the new artistic current up to its affirmation achieved by the gallery support, this institution played more or less a positive role up to the moment when it began to create a shell around the successfully established group of artists. From there on the gallery programme is determined: new arrangements or new works of the same group of artists — members of the same current. By more contemporary arrangements of exhibitions or by the introduction of a new member of the same creational orientation, one conceals the staticity of the obsolescence and nonflexibility of the gallery policy.

After a short symbolical brakes the show "In another moment" appears with identical selection of authors illustrating a negative rigidity of the programme of certain galleries. If any exhibition

Уколико је изложба "At the moment" својом концепцијом изведбе била одрицање галерије као сталног и „посвећеног“ излагачког простора, на први поглед чини се да "In another moment" одржана под традиционалним галеријским покровитељством, значи негирају свих пријашњих поставки. Замисљена и изведена под институционализираним окриљем једне галерије, истина још мадак и без строго изграђене оријентације, ова изложба се остварује давно утврђеним редом збивања: од најаве и плаката до несиставног свечаног отворања и каталога са предговором. Међутим, у овом слиједу строго детерминираних организационих поступака једно одступање својом привидном безразложношћу и несмислом изазива немир и двојност што прати сваки поремећај познатог нам реда. Та нелогичност јавља се унутар структуре назване одржавање изложбе, структуре чије је једно од битних одређења дужи или краћи, али увјек цјеловити, једнократни период њена трајања. Противно томе изложба "In another moment" ће трајати три пута по пет дана са прекидима од једног дана између интервала одржавања, током којих ће бити поновно аранжирани на другачији начин исти експонати истих излагача. Овај неразумљиви, наизглед бесмислени поступак, без оправдања у организационим потешкоћама, а сувише правилно понављан да би био случајан, није мотивиран настојањима за ефектнијом поставом изложбе, нити произлази из промијењених естетских мотива аранжера; свако слиједче аранжирање повјерено је другом лицу из техничког особља галерије (због практичних разлога нисмо ангажирали посве непознату особу, мада се ни та могућност не искључује) тако да су вриједности „укуса“, „стручности“, „познавања дјела и аутора“ одлучујуће при аранжирању већине изложби изгубиле своја преимућства у данном случају. Разлози и импликације овако замисљене и изведене изложбе су поливалентни; један од њих увјетован је паравизуалним карактером концептуалне умјетности.

Појавност концептуалног дјела, која може узети облик текста, филма, фотографије је само средство комуницирања или показатељ другог феномена. Будући да се ова умјетност ослабодила не само свих естетских истраживања, већ и једноставно формалних, изложени материјал је најчешће само документ о идеји, приједлог и основа за ментално и имажинативно судјеловање примаоца. Доследно томе, сталном промијењеном поставе изложбе при чему слиједче по формалним мјерилама укуса може бити слабија од претходне, одриче се и сваки естетски приступ изложеним дјелима. Затим, појављивање исте селекције умјетника сваког пута на привидно другачијој изложби схематизирана је скица политике и дјеловања појединих галерија. Већина галерија егзистира симбиотских повезана са одређеном групом умјетника које је успјела афирмирати. На путу од појаве посве нове умјетничке струје до њене афирмације, остварене уз подршку галерије, ова институција игра више или мање позитивну улогу до тренутка када почиње лучити чауру око сада већ успјешно пласиране групе умјетника. Од тог времена галеријски програм је детерминирани: нове поставе или нова дјела непрестано исте групе умјетника, припадника једне струје. Новим поставама изложби или увођењем понеког новог лица исте стваралачке оријентације дјеломично се сакрива статичност и преживјелост политике галерије. Међутим, "In another moment" након краткога прекида појављује се са идентичним избором умјетника, илустрирајући окамењеност галериј-

would be repeated unaltered after a considerably long period, without a new set-up, a new arrangement, without apparently new exponents, than it would be from this time distance a more understandable and also a more apprehensible value, but also the ephemerality of a certain orientation. The reasons of such organization are given partially, i. e. only the possibility has been offered to association caused by minor changes of fixed order.

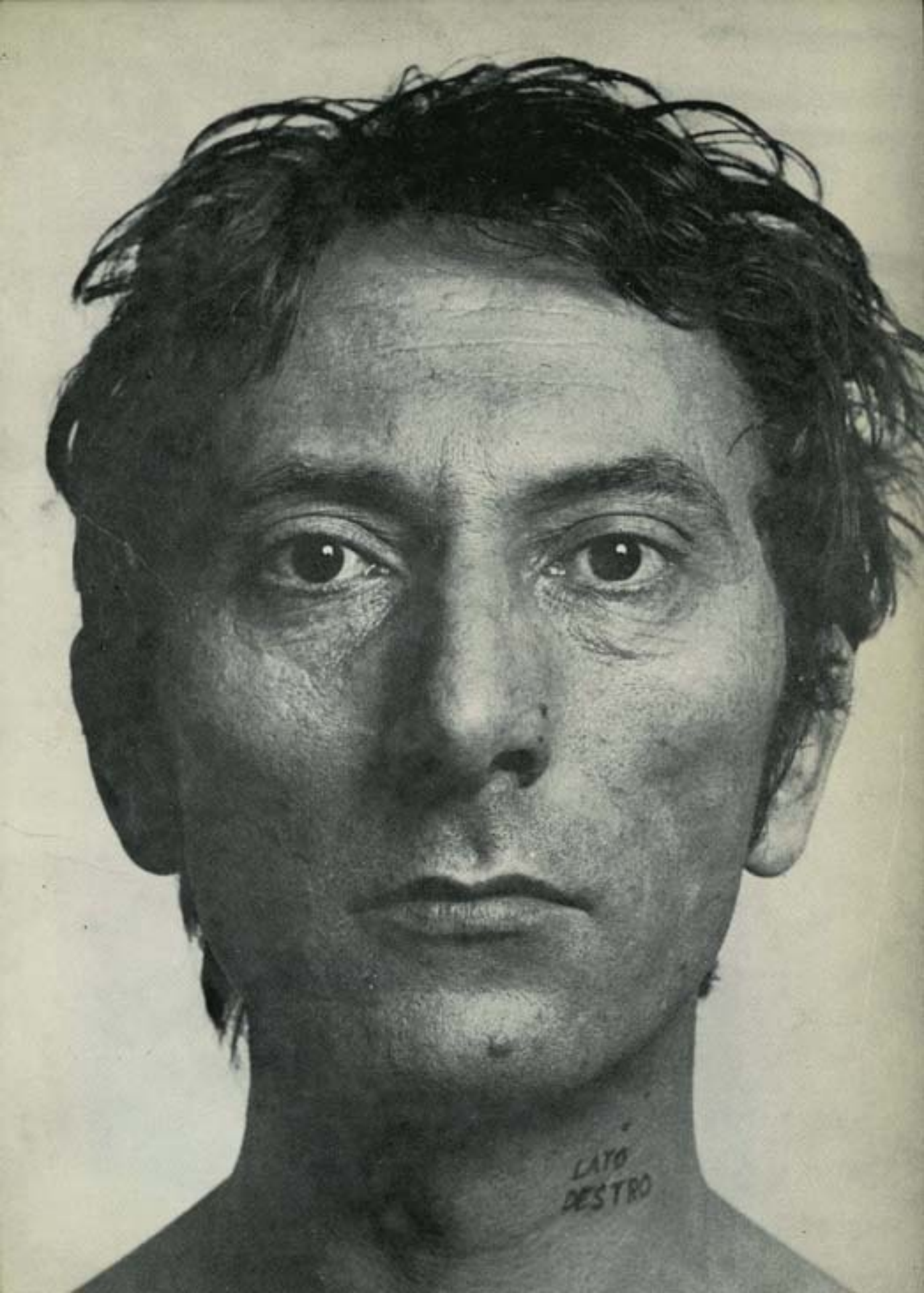
A visitor is induced to find his own explanation of this organizational aberrance. In terms of art which moves creative action from the personality of artist to a receiver is adequate to transfer of the role of an arranger of the exhibition from the theoretician of art to any other person whose active participation is not limited to accomplishment of the exhibited works, but in creation of the show as a whole.

Nena Dimitrijević

ских орјентација. Када би се било која изложба поновила непромијењена након дужег временског периода, без димне завјесе нове поставе, аранжирања, привидно нових лица, била би са ове временске дистанце сагледаљивија вриједност, али и пролазност становите орјентације.

Изнесени су само дјеломично узроци опредељења за ову врст организације, заправо понуђена је могућност субјективних асоцијација изазваних невеликом промјеном утврђеног реда. Примаоц је потакнут домишљати сопствено објашњење овог организационог поступка. У увјетима умјетности која стваралачку акцију преноси са личности умјетника на примаоца, консеквентан је пријенос улоге аранжера изложених дјела са теоретичара умјетности на било које друго лице; његова активна партиципација не ограничава се на учешће у остварењу и надоградњи изложених дјела, већ и у формирању изложбе као цјелине.

Нена Димитријевић

LATO
DESTRO

**AN INVITATION to exhibitions in
February and March 1972 at:**

Art and Project, Amsterdam

Toselli Gallery, Milan

Jack Wendler Gallery, London

Robert Barry

stanley brouwn
la paz

STANLEY BROWNE: LA PAZ

THIS POSITION SIGNIFIES ANY MOMENT IN DURATION OF SELF, (X)

THIS POSITION SIGNIFIES ANY MOMENT IN DURATION OF SELF WHICH IS LATER THAN X, (X')

THIS POSITION SIGNIFIES ALL INTERIOR TIME OF SELF SUBSEQUENT TO X AND PREVIOUS TO X'

THIS POSITION SIGNIFIES ALL INTERIOR MODIFICATIONS PERFORMED BY SELF UPON EXTERIOR PHENOMENA SUBSEQUENT TO X AND PREVIOUS TO X'

THIS POSITION SIGNIFIES ALL PROJECTIONS OF CONCEPTS AND GOALS OF SELF ONTO ANOTHER SUBSEQUENT TO X AND PREVIOUS TO X'

THIS POSITION SIGNIFIES ALL PROJECTIONS OF FANTASY PROTOTYPES CONCEIVED BY SELF ONTO ANOTHER SUBSEQUENT TO X AND PREVIOUS TO X'

THIS POSITION SIGNIFIES ALL TIME EXTERNAL TO SELF SUBSEQUENT TO X AND PREVIOUS TO X'

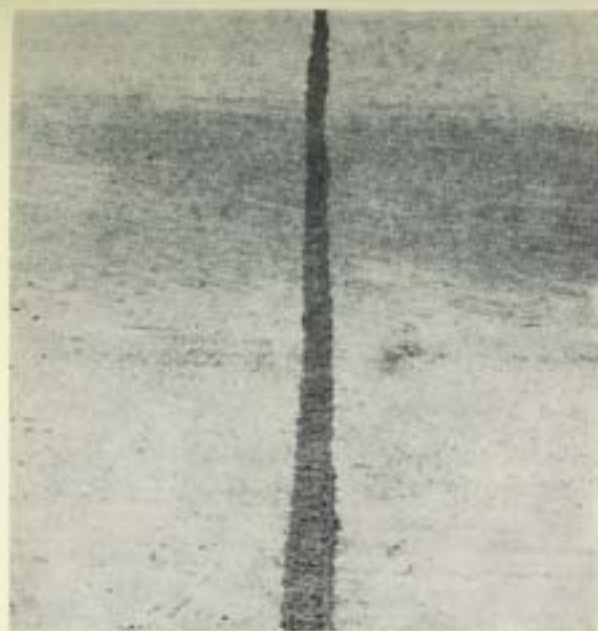
THIS POSITION SIGNIFIES ALL INTEGRATION OF INTERIOR TIME OF SELF WITH EXTERIOR TIME-SUBSEQUENT TO X AND PREVIOUS TO X'

THIS POSITION SIGNIFIES ALL INTEGRATION OF INTERIOR TIME OF SELF WITH EXTERIOR TIME SIMILARLY INTEGRATED WITH INTERIOR TIME OF ANOTHER SUBSEQUENT TO X AND PREVIOUS TO X'

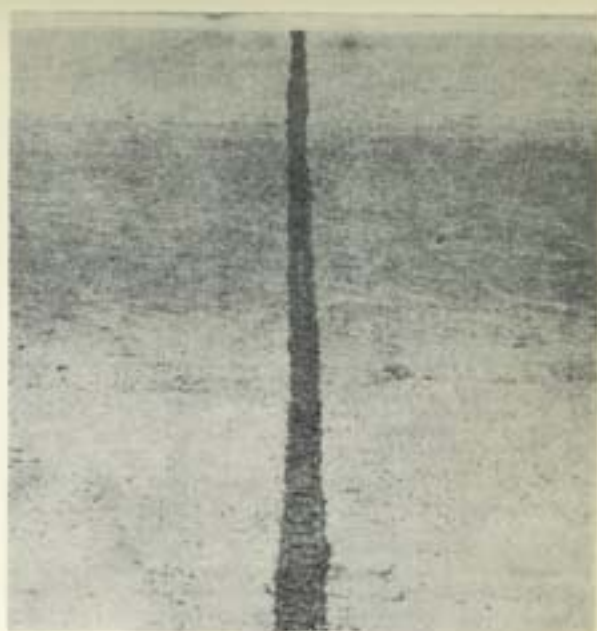
THIS POSITION SIGNIFIES ALL SENSORIMOTOR REFLEXES OF SELF SUBSEQUENT TO X AND PREVIOUS TO X'

THIS POSITION SIGNIFIES ALL EXCHANGES OF CODED MOTOR ACTION BETWEEN SELF AND ANOTHER SUBSEQUENT TO X AND PREVIOUS TO X'

11.40

11.40

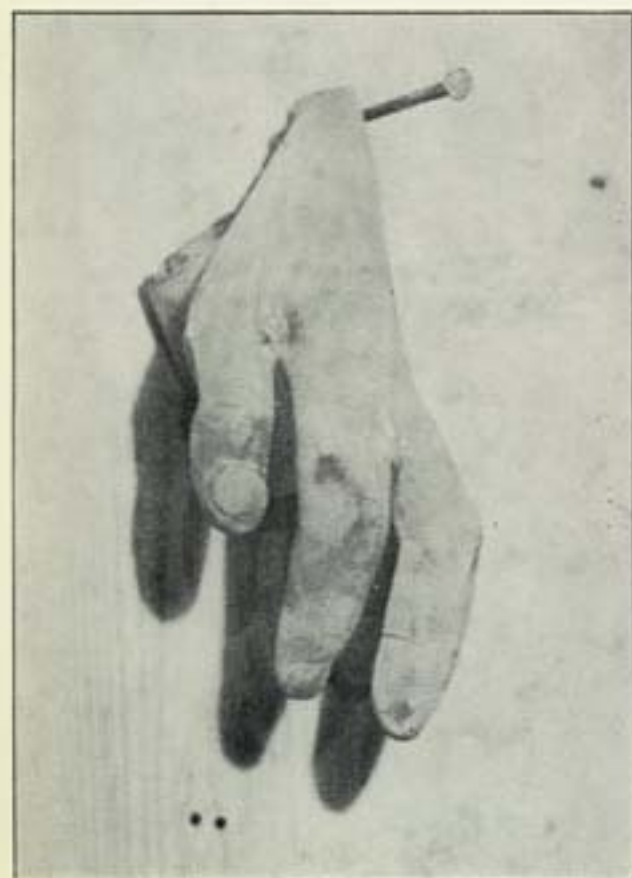
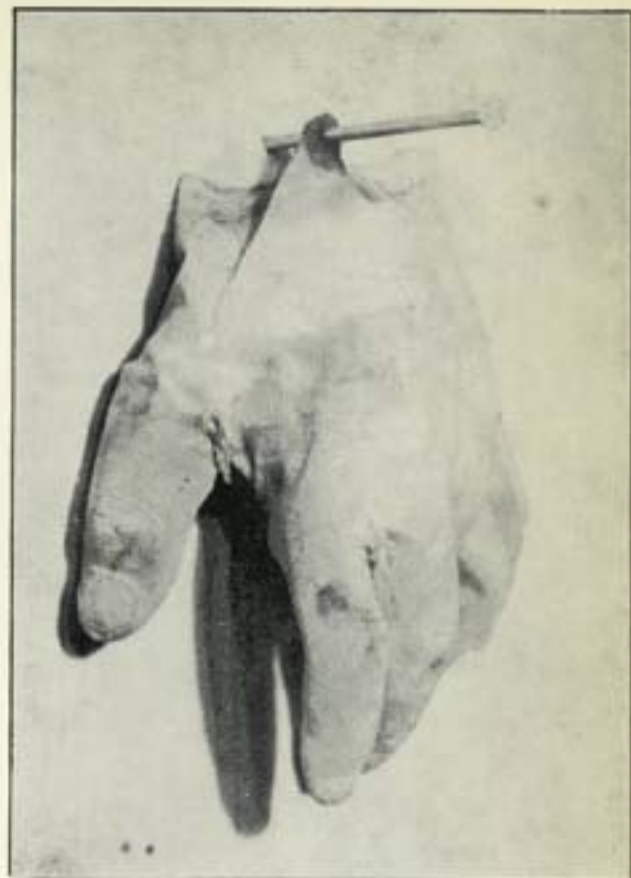
12.22

12.25

The surface of this page represents a drawing that will be completed after its percipient has:

*Looked at it
Breathed towards it
Read these words
Forgotten them*

Површина ове стране представља цртеж који ће бити употпуњен када је гледаоц:

*погледао то
схватио
прочитао ове ријечи
заборавио их*

A. DVOŘÁK

SYMPHONY No 9

Adagio M.M. ♩ = 126.

Musical score for the Adagio section of Symphony No. 9 by Anton Dvořák. The score is written in G major and 4/8 time. It consists of six staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a time signature of 4/8. A rehearsal mark '5' is placed below the first measure. The music features a melodic line with slurs and ties, and a piano (*p*) dynamic. The second staff continues the melodic line with a *dim.* (diminuendo) marking and a piano (*p*) dynamic. The third staff shows a woodwind part with a *fz* (forzando) marking and a piano (*p*) dynamic. The fourth staff continues the woodwind part with a piano (*p*) dynamic. The fifth staff shows a woodwind part with a forte (*f*) dynamic. The sixth staff shows a woodwind part with a forte (*f*) dynamic and a rehearsal mark '1' below the first measure. A key signature change to two flats (Bb) is indicated at the end of the sixth staff.

Allegro molto M.M. ♩ = 136

Musical score for the Allegro molto section of Symphony No. 9 by Anton Dvořák. The score is written in Bb major and 2/4 time. It consists of three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (Bb), and a time signature of 2/4. A rehearsal mark '3' is placed below the first measure. The music features a melodic line with slurs and ties, and a piano (*p*) dynamic. The second staff continues the melodic line with a piano (*p*) dynamic and a rehearsal mark '3' below the first measure. The third staff shows a woodwind part with a mezzo-piano (*mp*) dynamic and a rehearsal mark '13' below the first measure. A key signature change to one sharp (F#) is indicated at the end of the third staff.

PUBLICATION

David Lamelas

Nigel Greenwood Inc Ltd

A copy of this Report and Offer for Sale has been presented to the Chairman, The Arts Council of Great Britain, together with a request that he forward it to the Minister responsible for the Environment, Her Majesty's Government. Documents specified will be open to inspection at the Hayward Gallery, London, during December.

Application has been made to the Arts Council of Great Britain as present parent body of the Artist Placement Group and as representing the many other departments of the United Kingdom concerned, for such financial provision as shall be compatible with the scale of the operations as are herein described.

apg research limited

The Individual and Organisation

artist placement group

on behalf of the trustees

Offer for Sale

of project specified by the above company

Required for execution of project :

£np: .000,000,5 per cent guaranteed unsecured reservation per annum 1972 - 1975 from United Kingdom Corporation to ensure adequate operation of the Group known as above for a period of 3 years after which a review of the situation to be made by both parties

£np measure of economic viability herein used shall in no way rank pari passu with the measure of viability of the activity described in terms of Δ and units of attention so designated.

Capital / Assets

£np The company APG is a Charitable Trust and with its associate APG Research Limited is a non-profit making intermediary organisation charging only for services. There are no shares held in either organisation. Its capital value should be seen in terms of the experience of its administration over the six years and in the alternative measure of value represented by Delta.

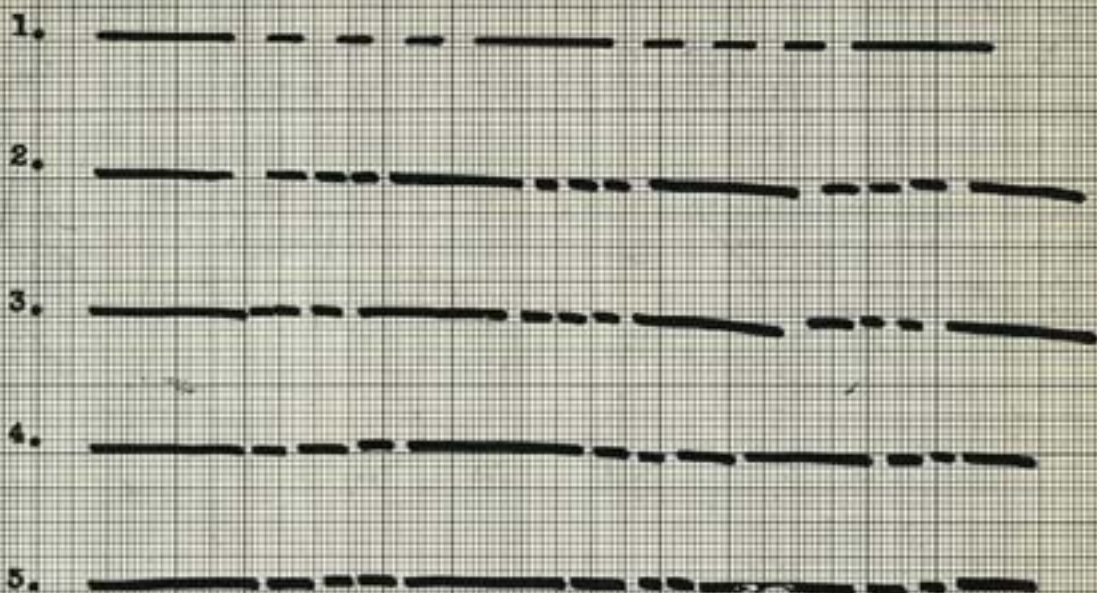
Δ Alternative system of measurement outlined in principle within. Fundamentally this refers to the unit of attention and to the level of attention induced or found within a group, society or population. Wealth in Δ terms is measured in principle only but becomes evident as £np in retrospect

The capital value in Delta, available to APG, is a product of the capacity of the APG (not) individuals in conjunction with their administrative body.

The concept as such is not part of this Offer for Sale, which is confined to its execution and financing only.

Neither the Group, nor the Company, have outstanding mortgages, charges, loan capital, bank overdraft or similar indebtedness, hire purchase agreements, guarantees or other material contingent liabilities.

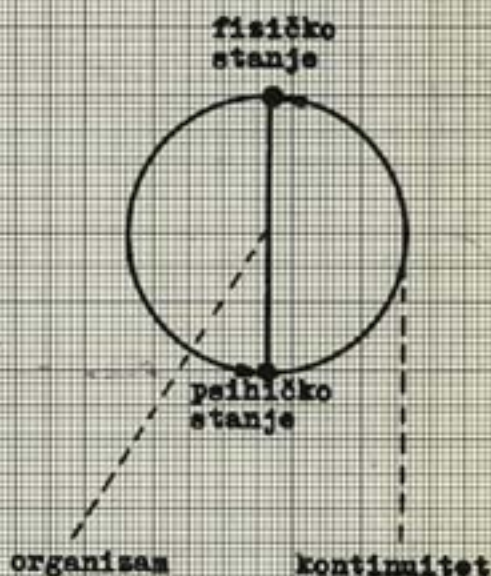
linija 1 - linija unapred postavljeneog diskontinuiteta

linije 2,3,4,5 - linije mogućeg uspostavljanja kontinuiteta

pokušaj uspostavljanja kontinuiteta ostvaren metodom iznuriavanja organisma

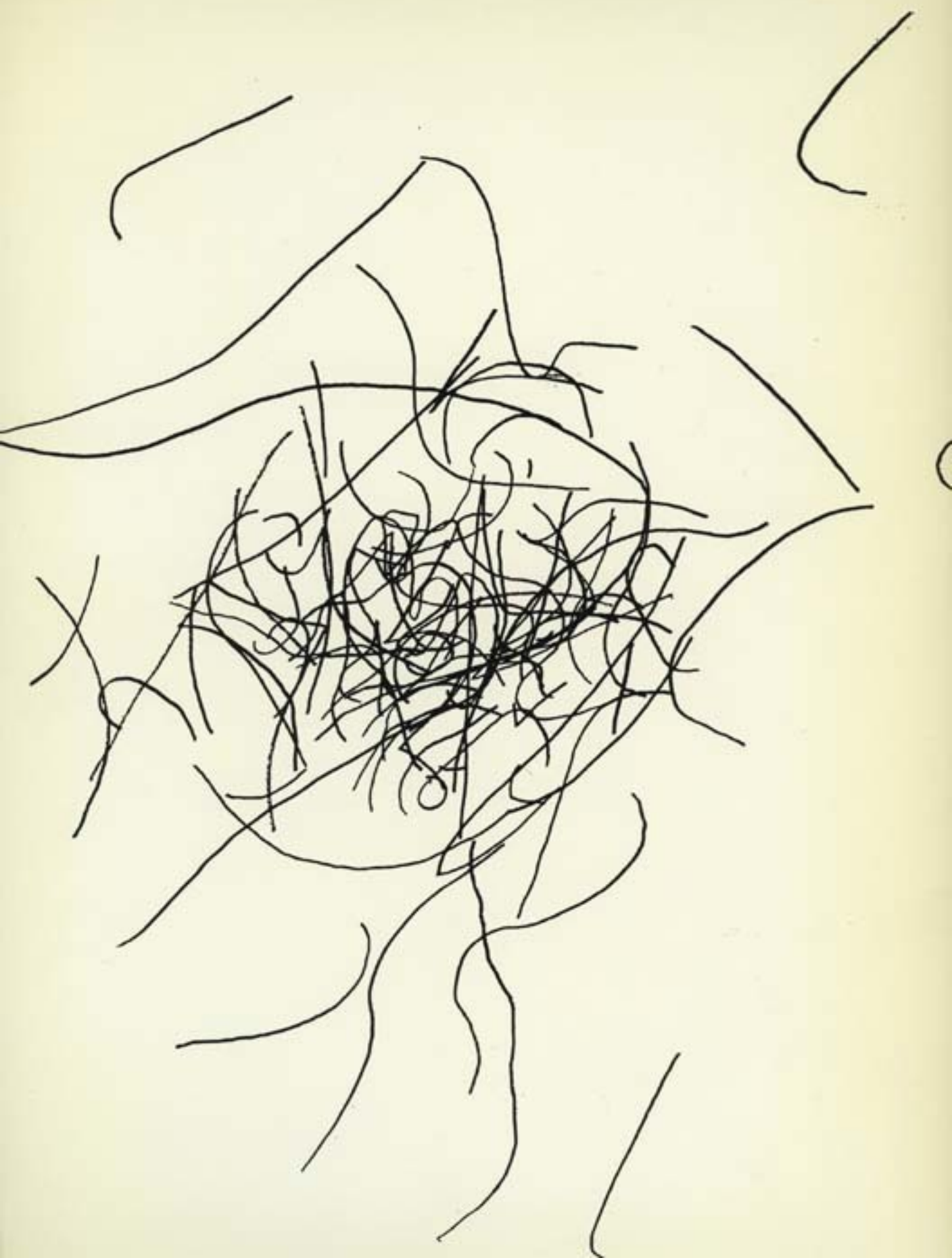
posle pretrčavanja odredjenih razdaljina učesnik beleži stepen mogućnosti ostvarenja kontinuiteta / linije /

u idealnom slučaju usled izmurenosti organisma zabeležena linija dostigla bi kontinuitet

grupa /X

Ana Raković
 Oedonir Drča
 Vladimir Kopicol

a stroke on this pipe produces sound quite different from the sound of the neighbouring pipes.

ударац по овој цијеви производи звук који је другачији од звукова околних цијеви.

LAWRENCE WEINER

1971 septembar

Beograd/Jugoslaviya

RASKINUTO

COLLECTION PUBLIC FREEHOLD

X

LAWRENCE WEINER

1971 September

Belgrade/Yugoslavia

BROKEN OFF

COLLECTION PUBLIC FREEHOLD

ORAL COMUNICACION